

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 25 września 2012 r.

DOLiS/DEC- 906/12/57980, 57981

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 ust. 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j.: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J. N. (dawniej: K.), na przetwarzanie jej danych osobowych przez C. Sp. z o.o.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J. N. (dawniej: K.), zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez C. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką.

Skarżąca wskazała, że cyt.: „(...) pracownicy tej firmy [Spółki] zniesławili mnie [Skarżącą] i moją rodzinę na skutek licznych telefonów wykonywanych przez pracowników firmy m.in. p. G. C. do mieszkańców miejscowości, w której zamieszkuję i rozmawiania z nimi na temat zapłaty przeze mnie należności, której wymagalność co istotne upływa dopiero w dniu [...] września 2011 r. i została przeze mnie [Skarżącą] przed tym terminem zapłacona. (...)”. Skarżąca zwróciła się również z wnioskiem o cyt.: „(...) nakazanie w/w firmie przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie uchybień oraz sprostowanie i nieudostępnianie moich [Skarżącej] danych osobowych, jak również zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, zabezpieczenie oraz wstrzymanie przekazywania innym podmiotom, ewentualnie usunięcie moich [Skarżącej] danych osobowych z w/w firmy. Chodzi mi [Skarżącej] w szczególności o uzyskanie sprostowania podawanych informacji oraz uzyskania przeprosin od w/w firmy i zakazanie jej naruszania moich [Skarżącej] danych osobowych w przyszłości, a także przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez zapłatę przez w/w firmę na moją [Skarżącej] rzecz stosownego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wys. [...] zł. (...)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Skarżąca zawarła z Bankiem S.A. (zwany dalej Bankiem) w dniu [...] kwietnia 2004 r. umowę kredytową „K.” o numerze: [...].
- 2) Spółka zawarła w dniu [...] czerwca 2007 r. z Bankiem „Umowę [...]”. Na podstawie tej umowy Spółka w dniu [...] sierpnia 2011 r. pozyskała dane osobowe Skarżącej w celu prowadzenia na rzecz Wierzyciela (tj. Banku) czynności windykacyjnych.
- 3) Czynności windykacyjne były prowadzone w celu dochodzenia roszczeń z tytułu wierzytelności w terminach: I. [...]11.2010 r.–[...]12.2010 r., II. [...]12.2010 r.–[...]01.2011 r., III. [...]01.2011r.–[...]02.2011 r.,IV. [...]08.2011 r.–[...]09.2011 r.,V. [...]09.2011 r.–[...]10.2011 r.
- 4) Dane osobowe Skarżącej były przetwarzane w oparciu o § 5 pkt 9 „Umowy [...]”, zgodnie z którym cyt.: „(...) Dane Dłużników, których dług został przekazany Bankowi do Obsługi, a następnie zwrócony Usługodawcy, mogą zostać zachowane w wersji elektronicznej w systemie Usługodawcy przez 6 miesięcy od momentu zwrotu, wyłącznie w trybie »tylko do odczytu«, bez możliwości ich modyfikacji. Po upływie wymienionego wyżej okresu Usługodawca usunie całkowicie dane dłużnika i pisemnie powiadomi o tym fakcie Bank, dołączając raport podpisany przez co najmniej 2 upoważnionych pracowników Usługodawcy uczestniczących w procesie niszczenia. W przypadku rozważania Umowy, zniszczenie danych winno nastąpić w ustalonym okresie wypowiedzenia. (...)”.
- 5) Spółka poinformowała również, że od terminu zakończenia czynności windykacyjnych dla Umowy „K.” o numerze: [...] upłynął okres 6 miesięcy (180 dni), a więc w związku z tym Spółka usunęła dane osobowe Skarżącej w dniach (odpowiednio): I. [...] czerwca 2011 r., II. [...] lipca 2011 r., III. [...] sierpnia 2011 r., IV. [...] marca 2012 r., V. [...] kwietnia 2012 r.
- 6) W swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Spółka wskazała, iż cyt.: „(...) pracownicy Spółki podczas kontaktu z osobami trzecimi w miejscowości zamieszkania Skarżącej tj. sąsiadami lub rodziną przekazywali numer kontaktowy do Spółki oraz swoje imię i nazwisko wraz z prośbą do osoby trzeciej o przekazanie Skarżącej prośby o kontakt pod pozostawionym numerem telefonu. Numer kontaktowy i prośba o jego przekazanie pozostawiana była tylko i wyłącznie osobie trzeciej która zadeklarowała że zna Skarżącą jest w stanie taką informację w formie grzecznościowej przekazać. Dodatkowo pracownicy Spółki zobligowani są o zachowanie »Tajemnicy Bankowej« i nie mogą przekazywać informacji związanych z umową »K.« o numerze: [...] osobom trzecim co wynika z treści »Umowy [...] (...)”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia wskazują, iż Spółka usunęła dane osobowe Skarżącej i aktualnie nie są one przetwarzane w sposób zakwestionowany w treści skargi.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje

decyzję o umorzeniu postępowania. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowanie przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych osobowych Skarżących nie jest już kontynuowany, badanie jego legalności, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Ponownie zatem zaakcentować należy, iż w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, iż aktualnie dane osobowe Skarżącej nie są przetwarzane przez Spółkę w zakwestionowany w treści skargi sposób. Spółka usunęła bowiem przedmiotowe dane osobowe zgodnie z żądaniem Skarżącej i obecnie nie jest możliwym wydanie nakazu usunięcia jej danych osobowych.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w opinii Skarżącej Spółka poprzez swoje działania naruszyła jej dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).